

Щомісячна мистецька інформаційно-пізнавальна
газета для дітей дошкільного віку та їхніх батьків

Кольорові новини

Комунальний заклад
«Дошкільний навчальний заклад №45»
Вінницької міської ради

№1, 2018

ВИДАТНІ ХУДОЖНИКИ УКРАЇНИ

Євгенія Гапчинська

15 листопада 1974 р. в Харкові в родині військового народилася п'ята дитина. У п'ятирічному віці пішла до школи, а в 13 років – навчатися до Харківського художнього училища, після закінчення якого стала студенткою Харківського художнього інституту. В 1996–1997 роках навчалася в Нюрнберзькій художній академії (Німеччина).

У 2000-му році переїхала до Києва. До сьогодні Євгенія брала участь у понад 35 виставках, має персональні галереї у Києві, Дніпропетровську та Одесі. Живописно-виставкову діяльність розпочала 2002-го року. Роботи Євгенії продаються найдорожче серед сучасних українських художників. Наразі вартість однієї картини може сягати від 5 тисяч доларів. Художниця співпрацює з видавництвом «А-ба-га-ла-ма-га», зокрема проілюструвала книжку Івана Малковича «Ліза та її сні».

Євгенія Гапчинська - одна з найбільш знаменитих українських художниць, яка має свій неповторний стиль. Малюючи маленьких смішних чоловічків із зворушливими написами, Гапчинська називає себе "Постачальником щастя №1", тому що її творчість повертає глядачів у світ дитинства, повного радості та любові.

Картини популярної української художниці Євгенії Геннадіївни Гапчинської знаходяться в багатьох музеях світу, вони користуються великим успіхом у приватних колекціонерів, серед яких актриса І.Чурикова, музикант В.Співаков, футболіст А.Шевченко, актор О.Янковський, письменник І.Малкович, тенор Лучано Паваротті та інші відомі особи. Роботи Є.Г.Гапчинської, виконані у «дитячій» манері. На диво життєрадісні та світлі персонажі її творів - маленькі, кумедні, зворушливі чоловічки, надзвичайно привабливі.

ДАЙТЕ ШАНС ДИТИНІ В МАЙБУТНЬОМУ СТАТИ ... ЛЕОНАРДО ДА ВІНЧІ

Батьки далеко не кожного маляти усвідомлюють, наскільки важливо розвивати у своїй дитині закладені в неї природою таланти та уміння. А робити це слід, починаючи саме з дошкільного віку. Адже потім, переобтяженого уроками школяра, навряд чи вдасться змусити відвідувати бодай один гурток.

Виявляється, що навіть просто бігати по двору можна з користю - у так званій розвиваючій грі, знання діти також засвоюють переважно під час гри.

Те ж саме стосується і занять живописом. Спробуйте лишень раз дати у руки своєму малюкові такі цікаві та малознайомі йому речі, як фарби, пензлі та папір і радості вашої крихітки не буде меж! У будь-якому випадку, діти, які відвідують гурток малювання, значно відрізняються своїми вміннями і навиками від однолітків. Особливо ця різниця помітна на обов'язкових заняттях малювання. Під час гурткових занять у дітей розвивається не лише любов до прекрасного, а й посидючість та уміння раціонально використовувати свій вільний час. Вже у ранньому віці діти виявляють неабиякий талант. Проте дуже часто саме батьки стають на перешкоді його подальшому розвитку, занадто шкодуючи дітей і просто змушуючи майбутні таланти тупцювати на одному місці.

Вихователі, які працюють безпосередньо з дітьми, стверджують, що заняття навіть у кількох гуртках одночасно жодним чином не позначаються на самопочутті дітей. Пропозиції вихователів відвідувати гурток не тільки ошчаслиблюють тих, чий прізвисько пролунали, а й засмучують тих, кого вихователі не назвали. Нерідко справа закінчується слізьми.

Батьки, діти яких почали відвідувати гуртки, задоволені їх успіхами. Мати чотирирічного Владика Наталя запланувала записати сина не тільки в гурток англійської мови, а й на бальні танці. "Завтра вперше відводжу малого на танці, але хвилююся більше за нього самого", - каже вона і додає, що подібний досвід має її знайома. Свого часу її трирічний малюк чіплявся за лавку, не сприймаючи незнайомого колективу і всього того, чому його хотіли там навчити. Мамі довелося "затягнути його до зали разом із лавочкою". Зараз для хлопчика найбільше покарання - не повести його на танці.

У нашому закладі для дітей створені всі умови для художньо-естетичного розвитку ваших малюків. В деяких групах працюють художні гуртки, на яких дітки вчать малювати, вишивати, аплікувати

та, навіть, виготовляти справжні українські візерунки на ткацьких станках.

Вихователь групи №2 Гранальська Наталя Миколаївна презентувала свої напрацювання під час міського конкурсу професійної майстерності «Вихователь року – 2016». Саме вона започаткувала дизайн-студію «Юний художник» та почала виготовляти з дітьми модульні картини, створюючи шедеври з допомогою нетрадиційних технік зображувальної діяльності. Наразі увесь заклад чекає результатів конкурсу та впевнені, що Наталя Миколаївна варта перемоги.

КОЛЬОРОТЕРАПІЯ

Быть видящим – значит быть каким-то образом причастным к цвету

Аристотель

Все життя нас супроводжує колір. Ще в утробі матері ми сприймаємо червоно-рожеве свічення, в якому знаходимося. Від народження кожного з нас оточують кольори, що виявляють вплив на організм, нервову систему та психіку людини, об'єктивний, безпосередній вплив, налаштовуючи його в унісон з оточуючим світом.

Колір значно впливає на нас: притягує нас і до нас, змушує робити покупки та викликає різноманітні емоції.

Зумовлює раптові почуття і навіть фізіологічні реакції, від припливу крові до почуття холоду.

Вплив кольору однаковий для всіх, незалежно від статусу, віку та рівня інтелекту. Але в той же час ставлення до певного кольору може залежати від культурно-історичних традицій та обрядів, а також ефект від впливу певного кольору залежить від значення цього кольору і того, з чим він асоціюється у даної конкретної людини.

Мабуть, вам відомо, що кімнати, пофарбовані в теплі, червоні відтінки потребують менше опалення, бо в них людям менш холодно.

Колір може навіть лікувати. Наприклад, біль знімають відтінки блакитного. А сил надає помаранчевий. Зелений заспокоює. Недарма ми так намагаємося хоча б ненадовго вирватися з міста - ближче до природи і її зеленого кольору. Також він дуже впливає на психіку, адже люди навчилися його сприймати набагато раніше, ніж мову.

Врешті-решт колір може видавати нас з головою. По тому, яким кольорам ми надаємо перевагу, а яких уникаємо, з якими кольорами асоціюємо певні почуття, емоції людей, ми можемо багато сказати про нас самих. У психології існує маса тестів, пов'язаних з кольором, а також цілий напрям - **кольоротерапія**.

ЯКИЙ КОЛІР ВИБИРАЄ ВАША ДИТИНА

За канонами колористики, яку започаткував німецький поет, філософ і вчений Й.В.Гете, кольорове середовище впливає на людський характер. Колір олівця, фломастера, фарби, який найчастіше вибирає ваша дитина, багато чого може розповісти про її характер.

Жовтий – діти мають нахил до творчості. Найчастіше це – інтуїтивні екстраверти, а за соціотипами – новатори і натхненники.

Фіолетовий – живуть багатим внутрішнім життям. Соціотипи – наставник і експериментатор.

Червоний – діти найбільш відкриті та активні. Це – лідери і політики.

Зелений – від природи мають розвинуті почуття слуху, зору, смаку, нюху і дотику. Ці якості найкраще проявляються у соціотипів комунікатор і керуючий.

Коричневий – часто перебувають у протиріччі із собою. Цей колір відображає прагнення до стабільності у справах і стосунках, до доцільності вчинків, а тому найбільш характерний для соціотипів критик і майстер.

Синій – повна протилежність червоному. Найбільш яскраво цей колір проявляється у двох раціональних інтровертів – аналітика та інспектора.

Рожевий колір найбільш відповідає періоду немовляти в процесі розвитку людини. Найчастіше "рожеві" діти – це посередники і лірики.

Сірий колір у колористиці трактується як відсутність кольору або як його нейтральність. Ці якості найбільш характерні для типів хранителя і гуманіста.

